

Presentació de la fusió, ara fa deu anys ■ EL PUNT AVUI

Deu anys de 'L'Ebre'

L'altre dia, a Tortosa, el Grup de Comunicació L'Ebre (premsa, ràdio, televisió i el digital.cat), va celebrar el desè aniversari d'una fusió periodística local històrica entre *La Veu del Baix Ebre* (que arrencava dels anys cinquanta) i *Ebre/Informes*, el setmanari que els anys setanta va posar en marxa un periodista de molta volada com és Josep Bayerri Raga (Tortosa, 1944).

Aquest grup mediàtic que, cada setmana en premsa i cada dia a la ràdio i a la televisió, mostra i demostra que "Catalunya també té sud", ha protagonitzat en aquests deu anys una progressiva integració tecnològica i informativa en la difusió dels continguts locals i comarcals d'aquestes terres, sense oblidar les informacions generals

de tot mitjà digne d'aquest nom.

Un dia o altre havia de passar. És el grup de referència al Baix Ebre i Montsià, i també a la Terra Alta i a la Ribera d'Ebre, on no ha pogut reeixir una iniciativa d'integració de les televisions locals, però on sí que han aparegut, de fa dos anys, dos mitjans informatius: el *Diari del Priorat* i el *Diari de la Ribera*, setmanaris, gràcies al grup Edicions Meridionals de Premsa SL, fundat pel periodista i professor Carles Figuerola.

Cal pensar que el projecte multimèdia del Grup de L'Ebre (el d'Araça, Rambla i altres socis), que dirigeix en la part de premsa Sílvia Berbís i en la part radiofònica Josep Lluís Villa, tirarà endavant, malgrat les dificultats del moment present, per les quals ells, com

tants altres mitjans, ja han passat, amb els sacrificis i situacions desagradables que cal preveure.

En tot cas, és tota una heroïcitat mantenir aquesta estructura: aglutina les reivindicacions principals del territori; és un aparador de la seva vitalitat econòmica, cultural i comercial; dóna feina a un bon tou de gent que ja s'ha iniciat en les pràctiques comunicatives, i, en les seves pàgines d'opinió, els actors polítics locals, o amb responsabilitats parlamentàries a Barcelona, a Madrid o a Brussel·les, sempre hi tenen un raconet per a explicar els seus maldecaps, mals de ventre i mals del que sigui.

Igualment, el moviment associatiu (el de l'aigua, el de la nuclear o la pagèsia), que es fa un tip de reclamar més lideratge polític al territori.